

de genoten achting en aanzien voor het eerst op, zoodat hij in ernst begon te denken, dat hij nog eens als andere menschen gelukkig zou kunnen worden. Tot dien tijd had hij weinig gelegenheid gehad, in gezelschap te komen, terwijl de bezwaren van zijn geringe maatschappelijkheid en de financieele verplichtingen tegenover een zieke moeder hem terughielden. Alleen gebleven na het sterven zijner moeder, met om zich de koele zorg van een huishoudster, die hij betaalde, begon hij voor het eerst klaar en duidelijk het gemis te gevoelen en zich af te vragen, of het niet nog mogelijk zou zijn, het intieme geluk van eenvoudige menschen te vinden.

Deze mogelijkheid was hem dezen zomer bereikbaar verschenen, tijdens de weken, die hij doorgebracht had in pension in een kleine badplaats aan de Noordzee. Het was een wat apart familie-pension, waar alleen menschen van zekere uitzondering vertoefden, die het elkaar aanbevalen. Hier ontmoette hij het eerste meisje, dat hem sedert een mislukte liefde in de dorpsjaren interesseerde. Ze was veel jonger dan Dirks, hoogstens even over de twintig, de dochter van een bekend staatsman, een Haagsch meisje van voltooide opvoeding en voornamen beschaving. Haar gemakkelijker van bewegen en zekerheid van optreden deden Dirks het verschil van meer dan tien jaar gaarne vergeten. Ook hoopte hij, dat men hem niet ouder zou schatten, dan hij werkelijk was, en rekende, dat zijn modieuze verzorgde kleeding hem enkele jaren jonger maakte. En dan had hij zich ook niet zoo moe gevoeld als anders, en dit moest op zijn uiterlijk terugwerken.

In het kleine pension, waar men van alle logés in groote trekken het leven kende, wist men, dat de jonge professor Dirks van heel eenvoudige afkomst was, en enkelen wisten te spreken over zijn volharding en talent, de hoogachting, die zijn wetenschap genoot en de waardeering tot in het buitenland. In die kleine wereld verschaftte hem de mogelijkheid, dat zijn naam nog eens

verbonden zou worden aan een buitenlandse academie en belangrijke onderzoekingen, genoeg aanzien, om deze menschen uit regeerings- en patriciersfamilies hem te doen behandelen met onderscheiding.

In de kleine wereld van het pension, waar de dames zijn vermoeid en nadenkend uiterlijk interessant vonden, had Dirks dadelijk sterk den indruk in zich opgenomen van dit jonge Haagsche dametje, dat zich gevleid gevoelde door de uitwerking, die haar aanwezigheid op dezen jongen geleerde maakte. Zij kwam in zijn leven als het prinsesje der sprookjes, blond en rank, met den ernstigen glimlach van een diep innerlijk, en zij nam hem wel geheel voor zich in.

Van haar kant was het misschien in het eerst niet meer dan nieuwsgierigheid naar het leven van deze in de eenzaamheid gegroeide persoonlijkheid, die meestal gesloten was, en van wien anderen met eerbied en tegemoetkoming spraken. En zeker was het ook achting geweest voor den man, die een alleenstaanden naam had weten te maken, die haar bewogen had, het gezelschap van dezen vreemde te zoeken, die zoo geheel anders was dan de jonge mannen, die zij in haar Haagsche omgeving zag.

Uit tafel- en thee-uur-gesprekjes op de veranda ontstonden afspraakjes voor een wandeling in het duin, waarbij ze zich interesseerde voor zijn planten en zijn vertellen van ontstaan, ontwikkeling en uitsterven van de soorten in de natuur in den loop van tijden. Haar ontzag voor zijn werken en succes was oprecht genoeg, om hem gelukkig te maken, en tegelijk met de vreugde over de belangstelling van een onbevoegde, welke hem aangenamer was dan het meest bevoegde oordeel, kwam in dezen vereenzaamde de gedachte omhoog, dat er een geluk bestaat, dat voor ieder mensch te bereiken is, wanneer hem de gelegenheid geboden wordt. Op zijn wandelingen naast deze bekoorlijke heel jonge vrouw gevoelde hij voor het eerst, wat zij op hem hadden voor